BATI, 'ORTODOKS CEPHESİ'Nİ NEDEN KOLLUYOR?

HARUN YAHYA

Dünyanın bir "medeniyetler çatışması"na doğru sürüklendiğine yönelik kehanetlerin yapıldığı şu içinde bulunduğumuz dönemde, son bir kaç yıldır dikkat çeken bir gelişme var. İslam dünyasının yanıbaşındaki bir "medeniyet", hırçınlaşmaya, saldırganlaşmaya ve düşmanlaşmaya başlıyor. Rusya, Sırbistan, Yunanistan, Ermenistan gibi ülkeler, sıkça kullanılan deyimle bir "Ortodoks Cephesi" kurma yolunda hızla ilerliyorlar. Cephe'nin kendine seçtiği bir numaralı düşmanı ise, Sırbistan ve Ermenistan örneklerinde açıkça gördüğümüz gibi, İslam ve müslümanlar.

Böyle bir oluşumun varlığını artık bilmeyen ve kabul etmeyen kalmamıştır. Zaten "Cephe"nin önde gelen sözcüleri de, sıkça yayılmacı ve saldırgan amaçlarını açıkça dile getirmekte, İslam'ı da en büyük düşman olarak gördüklerini ilan etmektedirler. Sırpların, ünlü "od yadrana do İrana neçe biti Muslimana" (Adriyatik'ten İran'a Müslüman kalmayacak) sloganı, Ortodoks Cephesi'nin hedefinin, en özlü ve açık ve ifadesidir.

Dolayısıyla, "Ortodoks Cephesi"nin müslümanlara bakış açısı konusunda tartışılacak bir şey yoktur; Cephe'nin çizgisi bellidir.

Ama asıl üzerinde durulması gereken nokta, sanırız, Batı'nın Cephe ile olan ilişkisidir. Burada bu ilişki hakkındaki bazı önemli noktalara değinmeye çalışacağız. Özellikle de, Batı'nın, Cephe'nin tartışmasız lideri ve en önemli gücü konumundaki Rusya ile olan ilişkilerine.

Batı'nın, özellikle de Amerika'nın Rusya politikası, son dönemlerde Türkiye'de de endişe ile izleniyor. Bazı siyasi gözlemciler, ABD'nin Rusya'ya karşı gereksiz bir müsamaha gösterdiğini söylüyorlar. Sırf Yeltsin'i—yani kapitalizmi ve dolayısıyla kendi ekonomik çıkarlarını—korumak amacıyla, Rusya'nın yayılmacı amaçlarına prim verdiğini belirtiyorlar. Amerika'nın ekonomik çıkarlarını düşünürken, gittikçe gelişen siyasi tehlikeyi görmediğini öne sürüp, Amerikalı stratejistleri "basiretsizlik"le suçluyorlar.

Acaba resmi çevrelerde de yaygın olan bu bakış açısı doğru mu? Amerika, "basiretsizlik" yaptığı, Rus yayılmacılığının tehlikesini tam olarak kavrayamadığı için mi böyle davranıyor?

Yoksa, acaba bu yorumları yapanlar mı, Amerika'nın ne yapmaya çalıştığını kavrayamamış durumdalar?...

İslam'a karşı Amerikan-Rus işbirliği fikrinin mimarı ve Washington'daki "Belgrad Mafyası"nın şefi Henry Kissinger

BATI VE "ORTODOKS KARTI"

Öncelikle, Amerikalı stratejistlerin "basiretsizlik" içinde oldukları iddiası pek inandırıcı gözükmemektedir. Amerikan politika üretme sistemi o denli gelişmiştir ki, bizim siyasi gözlemcilerimizin gördüğü "tehlike"nin, Amerikalıların gözünden kaçtığını düşünmek, kuşkusuz büyük bir saflık olacaktır.

Görünen, ABD'nin Rus yayılmacılığını bilinçli bir biçimde desteklediğidir. Bunun en basit ve açık bir ifadesi olarak, Clinton'ın Ocak ayında Moskova'ya yaptığı bir ziyaret sonrasında, bir gazetecinin Rus yayılmacılığı ile ilgili sorusuna verdiği cevap gösterilebilir. ABD Başkanı, "Rus emperyalizmi" ile ilgili soruyu, "Rus ya'nın da kendi bölgesinde bir tür Monroe Doktrini uygulamasına anlayışla bakmak gerekir" diye cevaplamıştır. (1)

Bilindiği gibi, Monroe Doktrini, Güney Amerika'nın ABD'nin koruması (hakimiyeti) altına alınmasını öngörüyordu. Clinton'ın Rusya'ya da bir "Monroe Doktirini" hediye etmesinin tek açıklaması ise, ABD'nin; Orta Asya, Kafkaslar ve Balkanlar gibi bölgelerin, Rus (Ortodoks) koruması, yani hakimiyeti altına girmesini istediğidir.

Amerika'nın bölgede kendisine müttefik olarak Rusya'yı seçtiği pek çok gelişmeden anlaşılmaktadır. ABD'nin "21. yüzyılın en stratejik konularından biri" sayılan Kazakistan petrollerinin, Türkiye yerine Rusya üzerinden taşınmasını sağlaması, Rusya'nın AKKA anlaşmasını delerek silah artırımına gitmesine ses çıkarmaması bunun en açık örnekleridir. Batı'nın, yalnızca Rusya'yı desteklemekle kalmayıp, daha geniş bir biçimde "Ortodoks Kartı"nı oynadığının diğer örnekleri, Sırp ve Ermeni terörüne örtülü destek verilmesinde, Kıbrıs'ta Rum tarafının açıkça tutulmasında, ve de en son olarak Patrikhane'ye arka çıkılmasında görülebilir.

Peki Amerika'nın, Rusya'ya ve Ortodoks Cephesi'ne arka çıkmaktaki hesabı nedir?...

KISSINGER POLİTİKALARI...

Amerika'nın bu konudaki hesabının ne olduğu, çok önemli bir isim olduğu kuşku götürmeyen Henry Kissinger'ın bundan iki yıl önceki bir açıklamasından anlaşılabilir. Dışişleri eski bakanı Kissinger, bilindiği gibi, Amerikan politikasının en güçlü isimlerinden biridir ve aktif politika içinde olmasa da, büyük nüfuzu, "think-tank"lerdeki belirgin etkisi ve hükümetteki "adamları" sayesinde hala çok önemli bir güce sahiptir.

Kissinger'ın, ABD'nin Rusya politikasıyla ilgili yorumu ise, "anti-İslam" çizgiler içermektedir. Kissinger'ın açıklamasıyla ilgili gazete haberi şöyledir:

"Orta Asya konusunda ABD ile Rusya Federasyonu'nun çıkarlarının uyuştuğunu ileri süren Kissinger, Orta Asya'da İslami radikalizmin yayılması halinde bunun Ortadoğu'yu da etkileyeceğini söyledi. Kissinger, Islami radikalizmin 'en şiddetli biçimde' Rus çıkarlarına da aykırı olduğunu, dolayısıyla Washington'ın

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ

Moskova ile işbirliği yapabileceğini söyledi." (2)

Yani Kissinger, Rusya'yı bölgede ABD'nin müttefiki olarak görmekte, "ortak düşman" olarak da İslam'ı belirlemektedir.

Kissinger'ın sözünü ettiği bu ittifakın gerçekten oluşturulduğunu, Rusya tarafından gelen açıklamalar da doğrulamaktadır. Yeltsin'in danışmanı Andranik Migranyan, Nezvisiyama Gazeta'da 18 Ocak 94'de yayınlanan "Rusya ve Yakın Sınır Ötesi" başlıklı makalesinde, Rusya'nın kendisine biçilen "anti-İslam" misyonu yerine getirmeye hazır olduğunu duyurmaktadır:

"....Milli ve dini bağnazlık çizgisinde bulunan ve otoriter devlet yönetimleri benimseyen Türkiye ve İran, Kafkasya'daki hıristiyan halklar şöyle dursun, müslüman halklara bile asgari haklar sağlayamazlar... Laik ve bölgesel federasyon ilkelerine göre kurulacak halk ve din gruplarını koruya bilecek yegane devlet Rusya'dır....

...Kafkasya'nın (BDT'den) kopması, İslam hegemonyasının Orta Asya ve Kazakistan'a kolayca girmesine ve müslümanların yaşadığı Rusya'nın iç bölgelerine ulaşmasına yol açabilir. Bu nedenle Rusya'nın Transkafkasya'da aktif politika izlemesi ve bütün bu bölgenin BDT'nin jeopolitik alanıyla bütünleşmesinin sağlanması, Rusya'nın güvenlik ve istikrarı için öncelikli önem taşımaktadır." (3)

Anlaşılan Kissinger politikaları, ABD yönetiminde kabul görmüş ve Rusya, "İslam tehlikesi"ne karşı bölgede partner olarak seçilmiştir. Rusya ise bu işbirliğine çoktan razıdır. Aynı işbirliği kuşkusuz bölgede Rusya eksenindeki diğer Ortodoks ülkeler için de geçerlidir. Sırpların, "biz zaten Avrupa'nın çıkarına göre hareket ediyor, Avrupa'yı İslam tehlikesinden koruyoruz" şeklindeki sözleri, kuşkusuz ne bir abartma, ne de bir çarpıtmadır.

Ortodoks Cephesi ile İslam'a karşı işbirliği yapma fikrinin mimarı olan Kissinger ve ekibinin, Amerika'da Sırpların en büyük destekçilerinden olması, hatta bu nedenle Kissinger ile Eagleburger ve Scowcroft gibi "sağ kol"larının, Washington kulislerinde "Belgrad Mafyası" olarak anılması da elbette bir rastlantı değildir. (4)

Kissinger ve ekibinin, Ortodoks Cephesi'ne kol-kanat germesinin bir başka örneği ise, "Belgrad Mafyası"nın, bir de "Atina Mafyası"na dönüşmekte olmasıdır. Bunun en açık örneği, Yunan lobisinin İngiliz The Guardian gazetesinin 11 Aralık 1992 tarihli sayısında yayınladığı tam sayfa "açık mektup"ta görülmektedir. "Avrupa Topluluğu'nun Devlet Başkanlarına ve Hükümetlerine" diye başlayan mektupta, Yunan lobisi, paranoid saplantısı haline gelmiş olan "Makedonya'nın Makedonya ismiyle tanınmaması gerektiği, bunun Yunanistan'a ait bir ad olduğu" tezini savunmaktadır. Mektupta, bu konuda çeşitli sözde gerekçeler sayıldıktan sonra, önemli bir isimden, Henry Kissinger'dan şu alıntı yapılmaktadır; "Yunanlıların bu ismin (Makedonya) kullanılmasına karşı çıkması bence yerden göğe haklıdır. Neden mi?... Çünkü ben tarihi biliyorum ve tarih bunu söylüyor."

Kısacası, Batı'nın Ortodoks Cephesi'ne destek olmasının ardında, önemli bir Kissinger politikaları faktörü yatmaktadır.

YAHUDİ LOBİSİ FAKTÖRÜ

Ortodoks Cephe'siyle yakınlaşma politikasının ön safında Kissinger'ın bulunması, doğal olarak akla yahudi lobisi faktörünü getiriyor. Çünkü kendisi de bir Alman yahudisi olan Kissinger, her zaman için İsrail çizgisine yakınlığıyla tanınan bir kişi (5). Zaten genel olarak, Washington'da—tam da Kur'an'ın, müslümanların en büyük düşman olarak "yahudiler ve müşrikler"i bulacaklarını bildiren ezeli hükmüne (Maide, 82) uygun olarak—İslam dünyasına karşı en "şahin" grup yahudi lobisi olduğundan, ister istemez akla bu ihtimal geliyor. İsrail ve yahudi lobisinin, Hindistan, Çin, Singapur gibi anti-İslam güçleri desteklemesi, bu "şahin/saldırgan" politikanın örnekleri arasında sayılabilir.

Olayın ardında yahudi lobisi faktörünün var olduğunu gösteren en önemli belirtiler ise, Ortodoks Cephesi'nin ve bu Cephe'nin liderlerinin kurmuş olduğu bazı ilginç bağlantılardır.

Ortodoks Cephesi'nin yahudi lobisi ve İsrail bağlantılarının en büyük işareti, kuşkusuz Sırbistan örneğinde görülmektedir. Yahudi lobilerinin ve İsrail'in, Sırp liderler ve Sırp milisleri Çetnikler'le ittifak içinde oldukları—bu bağlantıyı gizlemek için yaptıkları tüm propagandaya rağmen—artık "çuvala sığmamaktadır". Kissinger aracılığıyla kurulan Sırbistan-İsrail bağlantıları, İsrail'de eğitilen ve aralarından zalimliği ile ünlü Arkan grubunun da bulunduğu üç bin Çetnik, ya da Miloseviç yönetiminin büyük desteğini alan ve Sırbistan lehine Batı'da lobi yapan Sırp-İsrail Dostluk Derneği, Balkanlar'da çok stratejik bir işbirliği uygulandığını göstermektedir. Miloseviç'i ve Çetnikleri finanse eden iki büyük Yugoslav bankasının da—Yugoskandic Bank ve Dafiment Bank—İsrail bağlantılı ve yahudi sermayeli olduğunu, Sırp milislerin İsrail yapımı silahlar ve zehirli gazlar kullandığını da hatırladığımızda, müslümanlara uygulanan vahşetin kökeni daha iyi anlaşılmaktadır. Boşnakları, Sırpların değil, "İzzetbegoviç'in emrindeki köktendincilerin" öldürdüğü şeklindeki iğrenç iftiraların, Mossad ajanı Yossef Bodansky tarafından üretilip-yayılması da bir başka göstergedir. (6)

Bunun yanısıra, "Ortodoks Cephe"sinin ardındaki yahudi lobisi faktörünü araştırırken, bakılması gereken en önemli yer kuşkusuz Rusya'dır.

RUSYA VE YAHUDİLER...

Cephe'nin lideri olan Rusya'yla, İsrail ve yahudi lobisi arasındaki örtülü ilişkiler ise oldukça ilginç.

Özellikle sosyalist ekonominin terkedilip, kapitalist sisteme geçilmeye başlanmasıyla birlikte, Rusya'daki yahudi cemaati, ülke içindeki güç ve etkisini artırdı. Amerika ve İsrail'den sonra dünyadaki en büyük yahudi nüfusunu oluşturan cemaat, İsrail'in Moskova temsilcisi Arye Levin'in deyimiyle "Moskova sosyetesinin kremasını" oluşturuyor. (7) Cemaat'le yakın ilişkiler geliştiren Rus liderlerinin ilki ise Gorbaçov olmuştu. Gorbaçov, 1989'da Moskova'da bir B'nai B'rith locası (Uluslararası siyonist örgüt) açılmasına öncülük etmiş, üstüne üstlük aynı dönemde Amerikan yahudilerinin en önde gelen isimlerinden Kissinger ve Rockefeller ile yakın ilişkiler kurmuştu. Yahudi sermayesinin hakim olduğu ünlü ekonomik lobi örgütü Trilateral Komisyonu'nun da toplantılarına katılmıştı. (8)

Gorbaçov'un yahudilerle bağlantısı, görevden ayrıldıktan sonra daha açık hale gelmişti. 92 Haziran'ın da İsrail'e dört günlük bir ziyaret yapan eski Sovyet lideri, "yahudilerin gerçek dostu" olarak ağırlanmış, Türk yahudilerinin yayın organı olan Şalom Gazetesi'nin verdiği habere göre, "yahudi devletini kuranları saygıyla anmış ve Golan tepelerindeki yahudi yerleşim merkezlerinin İsrail için vazgeçilmez olduğunu" vurgulamıştı (9). İzak Rabin'i Hz. Musa'ya benzeten ve Kutsal takke "kipa"yı giyip Ağlama Duvarı'nı ziyaret eden Gorbaçov, 93'ün Ocak ayında da Latin Amerika Yahudi Kongresi lideri Haham Henry Sobel'den Tevrat rolesi hediyesi almıştı. (10)

Gorbaçov'un İsrail ve yahudi lobisiyle bu denli içli-dışlı olmasının ardında, SSCB liderinin, İsrail'in yıllardır en çok üzerinde durduğu konulardan biri olan Sovyet Yahudilerinin İsrail'e göçü konusunda büyük kolaylıklar sağlaması sayılabilir. Bunun yanısıra, Orta Asya'da İslam'ın yayılmaması için her türlü gayreti gösteren, ve "ateizm propagandasını hızlandırın" emrini (11) veren SSCB liderinin, Kissinger politikalarına ve daha o dönemlerde de bölgeye "açılma" hesapları yapan İsrail'e çokça yaradığına kuşku yoktur.

(1) Şükrü Elekdağ, Milliyet, 13 Şubat 1994 ● (2) Milliyet, 1 Mart 1992 ● (3) Şükrü Elekdağ, Milliyet, 13 Şubat 1994 ● (4) Tarık Boro, Bosna-Hersek—Yeni Dünya Düzeni'nin Av Sahası. Birikim Yayınları, 1994. sf. 245 ● (5) Kissinger, ABD'deki resmi yahudi lobisi AIPAC'la olan yakın ilişkilerinin yanısıra, Dışişleri Bakanlığı yaptığı Nixon-Ford dönemindeki İsrail yanlısı tutumuyla da dikkat çekmektedir. O dönemki ABD dış politikasını fiilen kontrol altına alan Kissinger, İsrail'in nükleer bomba yapımını desteklemiş, Yahudi Devleti'ne yapılan Amerikan yardımını büyük oranlarda artırarak iki milyar dolara çıkartmış ve 1973 Yom-Kippur Savaşı'nda da İsrail'e büyük boyutlarda ABD askeri yardımı gönderilmesini sağlamıştır. Mısır'ı İsrail aleyhtarı gizliden çıkaran Camp David'in mimarı da yine Kissinger'dir. "Bel veen Washington and Jerusalem" (Washington-Kudüs Arasında) adlı kitabın yazarı Wolf Blitzer, Kissinger'ın İsrail'in Washington'daki en büyük dostlarından biri olduğunu vurgulayıp ve Dışişleri bakanlığını bıraktıktan sonra da, ABD yönetimine, İsrail tarafını pohpohlar emperze etmeyi sürdürdüğünü bildiriyor, Noam Chomsky, ise "Kader Üçgeni" adlı çevirisi kitabında, "Kissinger 1970 yılında Ortadoğu'nun kontrolünü ele almayı başardı ve reddiyeci 'Büyük İsrail' anlayışı, uygulamada ABD'nin politikası haline geldi. O zamandan bu yana da,... özü bakımından aynı kaldı" (sf. 70) diyor. ● (6) Sırp-İsrail bağlantısı ile ilgili tüm bu bilgiler ve daha da fazlası için, bkz. Bilim Araştırma Grubu, "Yehova'nın Oğulları ve Masonlar". Araştırma Yayınları, 1993. ● (7) Şalom, 24 Mayıs 1989 ● (8) Georges "Fribeau, Mais qui Gouverne L'Amerique?, sf. 60-61 ● (9) Şalom, 24 Haziran 1992 ● (10) Jewish Chronicle, 1 Ocak 1993 ● (11) Cumhuriyet, 7 Ocak 1987

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ